

نیشابه امثال در فارسی و زبانی نشانه‌ای از نژدیکی فرهنگی

اگر وجود مثلاً و عبارت‌های حکمت‌آموز مشابه، یا در بسیاری موارد یکسان، را بتوان دلیل نزدیکی فکری و فرهنگی دو قوم گرفت. مردم ایران و ژاپن را باید دارای اندیشه و احساسی بسیار متجانس دانست. درست است که مثل‌ها و حکمت‌های بدهی درجه زیاد برآمده از عقل سلیم و منطق عام انسانی است که مرز زمان و مکان کمتر رنگ و روی و رایحة آنرا تغییر می‌دهد؛ اما برآمدن و پرداخته شدن تمثیل‌های یکسان در دو فرهنگ نشان از نزدیکی سلیقه و عادات و ارزش‌های معنوی آنها دارد، و تفاوت‌های در موضوع امثال بیشتر نتیجه تأثیر محیط و طبیعت است. مثل فارسی می‌گوید که چراغ یا شمع پای خود را روشن نمی‌کند. و ژاپنی که با دریا محاصره شده است مثُل «پای چراغ دریایی روشن تاریک است» را دارد، یا که مثُل «مثل سبیی که نصف کرده باشند» (برای نمودن مشابهت دوکس) در ژاپنی صورت «مثل خیاری که دو نیم کرده باشند» را پیدا می‌کند. امثال ژاپنی هم بر خاموشی و کم سخنی تأکید می‌کنند و از بیهوده‌گویی تحدیر. باز، مثل ژاپنی هم تدبیر راه‌های تقدیر در زندگی انسان کارساز می‌داند، و همت و تلاش را همراه با توکل و توسل باسته می‌شناسد. در کتابهای امثال ژاپنی کمتر به نمونه‌ای برخورده‌ام که برابر با مفهومی نزدیک به آن در میان امثال فارسی به ذهن نیاید. زبان غنی فارسی و فرهنگ بالندۀ ایران دارای گنجینه‌ای پریار از امثال است، و زبان ژاپنی هم از این گنج معنی بهره‌ای شایسته دارد. ازین‌روست که در مجموعه‌های امثال ملل که بیشتر از سوی بنگاههای انتشاراتی باخته زمین تدوین و منتشر شده است و نمونه‌های برگرفته از فارسی و ژاپنی، و البته چینی، را زیادتر می‌یابیم. در بیشتر کتابهایی که برای معرفی ژاپنی و جامعه و

فرهنگ آن به مردم دیگر کشورها تهیه می شود نمونه هایی انتخاب شده از امثال ژاپنی که نماینده فکر و فرهنگ مردم این سرزمین است، می آید، که چون مؤلفان ژاپنی خود بزرگ زیده اند باید از سخنان راجح و نیز روای سلیقه و پسند ژاپنی ها باشند، حال آنکه مؤلفان غیر ژاپنی بقیانی در پی سلیقه و در تأثیر زمینه فکری و فرهنگی خود هستند. پس مثل هایی را که در اینجا آمده از مجموعه زیر که در سال ۱۹۳۴ برای معرفی فرهنگ ژاپن تدوین و چاپ شده است برگرفته ام:

Fujiya, We Japanese, Book One, Hakone, 1934, pp.174-188.

جز چند «مثل» که مفهوم آن فقط در فضای فکری و اجتماعی ژاپن مفهوم و روشن است، همه نمونه هایی که در مأخذ یاد شده هست در اینجا آمده است. به جای نگارش چینی - ژاپنی مثل ها، که خواننده فارسی زبان را به کار نمی آید، تلفظ مثل ها به حروف لاتین و نیز به فارسی آمده است تا آهنگ زیبای کلام ژاپنی هم نموده شود. در برابر آواخوانی هر مثل ترجمه عباراتی آن و سپس برابر با معادله ای آن از نمونه های امثال فارسی آورده شده است.

پول بپراه به دست آمده برای آدم نمی ماند.

Aku - sen mi ni tsuka - zu

= باد آورده را باد می برد.

اکو - سین می نی تسوکا - زو

آدم سحر خیز هفت بُرد دارد.

Asaoki ni nantsu no toku ari

= سحر خیز باش تا کامرو باشی.

آسا - اوکی نی نانتسو نو توکواری

فردا باد دیگر می وزد

Asu wa asu no kaze ga fuku

= فردا را که دیده؟ فردا کی زنده کی مُرد

آسا و آسونو کازه گافوکو

گردد و غبار که اندوه شود کوهی می سازد

Chiri tsumotte, yama to naru

= قطره قطره جمع گردد و انگهی دریا شود

چیری تسو موئه، یاما تو نارو

هم در دان به حال هم دل می سورز استند

Dobyo ai awaremu

دو بیو آی آواره مو

= بیا سوئه دلان گرد هم آییم

آب ریخته شده به ظرف برنمی گردد

Fukusui bon ni kaerazu

فوکوسویی بون نی کانه رازو

= آب رفته به جوی باز نمی گردد

هرجا که می روی به آداب آنجا رفتار کن

Go ni itte wa, go ni shitagae

گو نی ایته وا، گو نی شیتا گانه

= رفتم شهر کوران، دیدم همه کور، منهم کور

= خواهی نشوی رسوا، همنگ جماعت شو

از مزرعه خاکی نمی شود صدف خوراکی صید کرد

Hatake kara, hamaguri wa torenu

هاتاکه کارا، هاماگوری واتوره تو

= هرگز از شاخ بید برنخوری

= زمین شوره سُبل برنیارد

برای آدم گرسنه هیچ چیز بدمعزه نیست

Himoji toki no, mazui - mono nashi

هیموجی توکی نو، مازوی - مونوناشی

چشم عاشق همه خوبی می بیند

Horeta yokume

= اگر بر دیده مجذون نشینی به غیر از خوبی لیلی نبینی

هوره تا یوکرمه

باریک است اما دراز

Hosoku nagaku

هو سوکو ناگا کو

= آهسته و پیوسته / آهسته برو، همیشه برو / کم بخور، همیشه بخور
= اسب تازی دو تک رود بشتاب شتر آهسته می رود شب و روز (سعدی)

یک کلاه حصیر برایش مانده است و یکصد سکه طلای قرض

Hyaku - ryo no kata ni amigasa hitotsu

هیاکو ریو نوکاتانی آمی گاسا هیتوتسو

= المفلس فی امان الله

با یک تلاش دو کار ساختن

Ikkyo ryotoku

= با یک تیر دونشان زدن
ایکیو ریوتوكو

یک بخیه زود به اندازه دو بخیه دیر (افز دارد)

Ima no hitohari, nochi no tohari

ایمانو هیتوهاری، نوچی نو توهاری

= سرچشمہ شاید گرفتن به بیل

چو پُر شد نشاید گرفتن به بیل (سعدی)

نوکر تازه سخت کار می کند، اما فقط تایست روز

Ima - mairi hatsuka

ایما مایری هاتسوکا

نوکر (نوکر قدیم گستاخ و کاهل گردد) (دهخدا، امثال...)
نوکر تیز رو

آدم دستپاچه دور خودش می چرخد

Isogara maware

= آدم دستپاچه کار را دوباره می کند
ایسو گارا ماواره

پالتو که مفت باشد، در تابستان هم مقبول است.

Itadaku mono wa natsu mo kosode

= مال مفت از عسل شیرین تر است

ایتاداکو مو نو واناتسو مو کوسوده

گفتنش آسان است، اما کردنش سخت

Iu wa yasuku, okonau wa katashi

یووا یاسوکو، اوکو نانو واکاتاشی

= گفت بگذار و گیرد گرد برآی (ستایی)

= گفت بگذار گردد می باید، در غم عشق مرد می باید (اوحدی، نقل از دهخدا، امثال...)

خاموشی بهتر از گفتار است

Iwanu wa iu ni masaru

ایوانو وا بوء نی ماسارو

= سخن گفته و قضای رفته و تیر انداخته باز نگردد

= سخن که از دهان بپرون رفت و تیرانداخته باز نگردد

= سخن که از دهان بپرون رفت و تیر که از قصه کمان گذر یافت و مرغ که از دام پرید اعادت آن

صورت نبندد (مرزبان نامه)

مار است که مار را دنبال می کند

Ja no michi wa hebi

یانو میچی وا هبی

= به دست کسان مار باید گرفت

گردش کار بهشت هم با پول است

Jigoku no sata mo, kane shidai

= پول حلال مشکلات است

= با پول روی سبیل شاه نقاره می زند

ستار عیوب و قاضی حاجاتی

= ای زر تو خدانه ای ولیکن به خدا

عمر همچون شعله شمعی است در ره گذر باد

Jinsei wa fuzen no tomoshibi

جین سی و افزون نو تو موشی بی

= عمر برف است و آفتاب تموز

= عمرها چون باد در گذر است

پرتو عمر چراغی است که در بزم وجود

(صائب)

= به نسیم مژه برهم زدنی خاموش است

حقیقت حال از رفتار پدیدار می شود

Jodan kara makoto ga deru

جو دان کارا ماکو تو گا درو

= رنگ رخساره خبر می دهد از سر خمیر

= پنه دزد دست به ریشش می کند (داستان نامه بهمنیاری، ش ۱۳۲۵)

آدم کار کشته هم گاهی خطأ می کند

Jozu no te kara mizu ga moru

جو زو نو ته کارا میزو گامورو

= انسان جایز الخطأ است

آدمیزاد شیر خام خورده است

= انسان محل سهو و نسیان است

گناه آدمی رسمي قدیم است (نظمی)

دیوار گوش دارد، شوه جی (در کشوری)

Kabe ni, mimi ari, shoji ni me ari

= دیوار موش دارد، موش هم گوش دارد

کابه نی میمی آری، شوه جی نی مه آری

۲۲۶

پول که داشته باشد، احمق هم ارباب است

Kane areba, baka mo danna

کانه اره با، باکا مو دانا

= پول خوشگلی می آورد

پول داشته باش، عیب داشته باش

= سرخر باش، صاحب زر باش

دارای مال باشد، هرچند مار باشد

پول که رفت، عشق هم به دنبالش می رود

Kane no kireme ga, en no kireme

کانه نو کیرمه گا، نن نو کیره مه

= گرسنگی نکشیده ای که عاشقی یادت برود

= این دغل دوستان که می بینی مگسانند گرد شیرینی

خرچنگ سوراخ (لانه) اش را اندازه خودش درست می کند

Kani wa kora ni nisete, ana o horu

کانی وا کورانی نیه ته، انانو هورو

= پایت را به اندازه گلیمیت دراز کن

بچه نازینیت را با ترکه بزرگ کن

kawaii ko wa bo de sodateyo

کالایی کو وا بو ده سوداته یو

= چوب استاد گلیست، هر که نخورد خلست

= از پند بگیرد آدمی پند

چوب از بهشت آمده است

عشق ملاحظه در کارش نیست

Koi wa shian no hoka

کوی وا شیان نو هوکا

= عشق از اول سرکش و خونی بود

تا گریزه هر که بیرونی بود (مولوی)

وقت مانند تیری که از کمان رها شده، باشد می گذرد

Koin ya no gotoshi

کوئین یانو گوتوشی

= غنیمت دان دمی تا یک دمت هست

آن روز که بگذشت کجا آید باز؟

= دی رفت و باز نیاید، فردار اعتماد نشاید، حال را غنیمت دان که دیر نیاید (خواجه عبدالله

(انصاری))

رنگرزها شلوار و دامن سفید (رنگ نشده) می پوشند

Koya no shiro hakama

کویا نو شیرو ها کاما

= کوزه گر از کوزه شکسته آب می خورد

چیز ترسناک آدم را به دیدن و سوسه می کند

Kowai - mono mitashi

کووای مونو میتاشی

الانسان حریص علی ما منع

بودشان حرص بقای مستع

که حریص است آدمی بر ما منع (مولوی)

در خموشی گفت ما ظهر شود
که زمنع آن میل افزونتر شود (مولوی)

قاطرچی هم در لباس آراسته برازنده نشان می دهد

Mago nimo isho

= این من تیپیش مامانی به تنم
ماگونی مو ایشو

صبر آفریننده روز سعادت است

Mateba kanro no hiyori ari

= گر صبر کنی زغوره حلوا سازم
ماته با کانرو نو هی یوری اری
= از عقب صبر نوبت ظفر آید

نتیجه کار تقصیر خود آدم است

Mi kara deta sabi

= خوده کشته را تعزیت نمی دارند
می کارا دتا سابی
خودم کردم که لعنت برخودم باد

ماه آسمان بزرگ می شود و سپس رو به کاستی می رود. حال دنیا چنین است

Mitsureba kakuru, yo no narai

= زندگی پست و بلند دارد
می تسره با کاکورو، یونونارای
= هر سرازیری سر بالایی دارد

شیرینی برنجی (موچی) را موچی ساز بهتر درست می کند

Mochi wa mochiya

= کار هر بر نیست خرمون کو فتن
موچی و اموچی یا
= از هر کسی کاری ساخته است

از چیز پیش کشی ایراد نمی گیرند

Moraimono ni kujo

= اسب پیش کشی، دندانش را نمی شمارند
مورای مونو نی کو جو

زنبور هم صورت اشک آلود رانیش می زند

Naki - tsura ni hachi

ناکی - تسورانی هاچی

= قوز بالا قوز

= سپلشت آید و زن زاید و مهمان بر سد

چیزی که دوبار پیش بباید، سومی هم دارد

Ni - do aru koto wa, san - do aru

= هیچ دویی نیست که سه نشود

نی دو ارو کوتور وا، سان دو ارو

شگرد خام (در شمشیرزنی) نتیجه اش خوردن زخم سخت است

Nama - byoho wa, okizu no moto

= علم ناقص بدتر از جهل است

= علم خوان همچو علم دان نبود (سایابی)

ماهی را به گربه سپردن

Neko ni katsuobushi

نکونی کاتسو نوبوشی

= گوشت را به گربه سپردن

پژوهشکار علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

سکه طلا به پای گربه ریختن

Neko ni koban

نکونی کوبان

= خرچه داند قیمت نقل و نبات

= گاو لوزینه چه داند

باز صیدافکن هرگز چنگالش را نشان نمی دهد

No - aru - taka wa, tsume o kakusu

= کشتنی گیر همه فن هارا به شاگرد یاد نمی دهد

نو - ارو - تاکاوا، تسمه توکاکوسو

زندگی پر تجمل دیر نمی‌پاید

Ogoru mono hisashi karazu

= مالت به شبی رود، حُشت به نی

اوگور مونو هیساشی کارازو

روزی که تصمیمی بگیری بهترین وقت به اجراء درآوردن آنست

Omoi tatta ga kichi nichi

او موی ناتانگاکیچی تیجی

= کار امروز را به فردا مگذار

= از امروز کاری به فردا ممان (ابوالفضل بیهقی)

توی چشم دیو هم اشک جمع می شود

Oni - no me nimo namida

اوئنی - نو - مه مو نامیدا

= گریه بر هر درد بی درمان دوست

گریه دام زن است

چشم پدر و مادر به عیب بجهه کور است

Oya no yokume

اویانو یوکو مه

خاله سوسکه به بجهه اش می گوید قربان دست و پای بلوریت!

حرف سال آینده رانزن که شبستان به تو می خنده

Rainen no koto o iuto, oni ga warau

راینن نوکوتونو بوتو، اوئنی گاوارانو

= روزی که نیامده است ازو یاد مکن

= چو فردا شود فکر فردا کنیم

راحت و رنج با هم است

Raku areba ku ari

= گنج و منار و گل و خار و غم و شادی بهم اند

راکو اره با، کواری

حجت قویتر از جدل است

Ron yori shoko

رون یوری شوکو

= دلایل قوی باید و معنوی
= نه رگهای گردن به حجت قوی

هم جنس ها گرد هم می آیند

Rui o motte atsumaru

رویی نو موته آتسومارو

= کندهم جنس با هم جنس پرواز
کبوتر با کبوتر باز با باز

آنکه / آنچه رفته است هر روز بیشتر از یاد می رود

Saru - mono hi ni utoshi

= از دل بروید هر آنکه از دیده برفت

سارو - مونوهی نی او توشی

قدیسی که سراغش نرفته ای قهرت نمی کند

Sawaranu kami ni tatari nashi

= دست بزندی قال چاق میشه. دستش نزن قال چاق نشه.

ساوارانو کامی نی تاتاری ناشی

ناخداده چند تا شد کشتنی سر کوه می رود

Sendo oku shite fune yama ni noboru

سنداوکو شیته فونه یاما نی نوبورو

= ماما که دو تا شد سر بجهه کج درمی آید

= آشپز که دو تا شد آش یا شور است یا می نمک.

موعده کردن برای بودا (بیهوده است)

Shaka ni seppo

= لقمان را حکمت آموختن (خطاست)

شاکو نی سپو

پول بر درخت پشتکار می روید
(پول میوه نهال کوشش است)

Shimob suru - ki ni, kane ga naru

شیمو سورو - کی نی، کانه گانا رو

= کارها به کوشش برآید

بی خبری بود است

Shiranu ga hotoko

شیرانو گا هر توکه

= عالم بی خبری طرفه بهشتی بوده است

حیف و صد حیف که ما دیر خبردار شدیم (صائب)

پا بخت آدم خانه اش است

Sumeba miyako

سومه با می یا کو

درون خانه خود هر گذا شاهنشاه است

با پیش گرفتن کارهای بسیار هیچ کار پیش نمی رود

Tagei wa mugei

تاگی و اموگی

= آدم هزار پیشه کم مایه می شود

آدم هزار کاره هیچ کاره است

Takemi ni tuchi mori

تاكه می نی تسو جی موری

خاک بر سر تپه بردن

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

= زیره به کرمان بردن

(هرچه باشد) خوبیش بهتر از بیگانه است

Tanin yori miuchi

تائین یوری می ثو جی

= اگر گوشت همدیگر را بخورند استخوان هم را دور نمی اندازند

با عجله کار پیش نمی رود

Tanki wa shonki

تانکی وا شونکی

= عجله کار شیطان است

پای چراغ دریابی تاریک است
پای سکوی روشن تاریک است

Todai moto kurashi

تودای موتوكوراشی

* چراغ پای خودش را روشن نمی‌کند
پای شمع تاریک است

پشهای شب آسان خود را به آتش می‌اندازند

Tonde hi ni iru, natsu no mushi

تونده‌هی نی ایرو، تاتسوونو موشی

= هر که با به از خود برآید، آخر به سر آید

بیش از صید کردن گورکن، پرست شکار را نشمار

Toranu tanuki no, kawa zanya

تورانو تانوکی نو، کاوازانیو

= به دشت آهوری ناگرفته مبخش
جوچه را آخر پاییز می‌شمارند

دعا خواندن در گوش اسب

Uma - no - mimi ni nemutsu

او مانو میمی نی نمبو تو

= انگار در گوش خر خواندن (بیهوده است)

تقدیر در آسمان است و لقمه برنج بر تاقجه

Un wa ten ni ari, Botomochi wa tana ni ari

او واتن نی اری، بوتاوموجی واتانا نی اری

= از تو حرکت، از خدا برکت

Uri futatsu ni, watt yo

اوری فوتاتسو نی، واتایو

مثل خیاری که به دو نیم کرده باشد

= مثل سبیی که نصف کرده باشد (به هم مانندند)

جنس فروشی را با گل می آرایند

Urimono ni, hana o kazare

اوریمونو نی، هانا ئو کازاره

= هیچ بقالی نمی گوید ماست من ترش است

شاخ خیار هرگز بادمجان بار نیاورد

Uri - no - tsuru ni, nasubi wa naranu

اوری نو تسورونی، ناسوبی وانارانو

= گندم از گندم بروید جوزجو

حقیقت از میان دروغ بیرون می آید

Uso kara deta makot

او سوکارا دتا ماکوتو

= رنگ رخساره خبر می دهد از پیر صمیر

پنه دزد دست به ریشش می کشد (داستان نامه بهمنباری، ش ۱۳۲۵)

دروغگویی سرآغاز دزدی است

Uso wa dorobo no hajimari

او سو وادروبو نو هاجیماری

= تخم مرغ دزد شتر دزد می شود

از کسی که حرف بزنی، سایه اش پیدا می شود

Uwasa o sureba, kage ga sasu

او واسانو سوره با، کاگه گاساسو

= آدم حلال زاده حرفش را که بزنی پیدایش می شود.

نیشگانی از خود بگیر تا درد دیگران را بفهمی

waga - mi o tsunette, hito no itasa o shiri

= یک سوزن به خودت بزن، یک جوالدوز به مردم

واگا - می نوتسوئته، هیتو نو ایتاسا ئو شیری

هر کس به مزرعه خودش آب می اندازد

Waga - ta e, mizu o hiku

واگا - تائه، میزو ئو هیکو

= زمانه ایست که هر کس به خود گرفتار است
کس نخارد پشت من جز ناخن انگشت من

جنس ارزان خریدن اتلاف پول است

Yasumono - kai no zeni - ushinai

یاسومونو - کای نو زنی - اوشیبای

= هیچ ارزانی بی علت و هیچ گرانی بی حکمت نیست

شناگر قابل آخرش در آب غرق می شود

Yoku oyogu - mono wa, yoku oboru

یوکو - اویوگو - مونو وا، یوکو او بورو

= از مارگیر، مار برآرد شبی دمار

= بهرام که گور می گرفتی همه عمر
دیدی که چگونه گور بهرام گرفت (منسوب به خیام)

عروس و پارچه را باید روز روشن دید و پسند کرد

Yome to tammono wa, hiruma erabe

یومه توتامونو وا، هیروما آرابه

کار خوب را باید زود انجام داد

Zen wa isoge

زن وا ایسوگه

= در کار خیر حاجت هیچ استخاره نیست

واژگون شدن ارابه جلویی هشداری است به ارابه پشتی

Zensha no kutsugaeru wa, kosha no imashime

زنشا نو کوتسوگائه رو وا، کوشانو ایماشیمه

= پندگیر از مصائب دگران تا نگیرند دیگران زتو پند